

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12
ภาษีเงินได้กับคุณภาพกำไร : กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE RELATIONSHIP BETWEEN DEFERRED TAXES ON ACCOUNTING STANDARD NO.
12 INCOME TAXES AND EARNINGS QUALITY : EVIDENCE OF LISTED COMPANIES ON
FINANCIAL INDUSTRY IN THE STOCK EXCHANGE THAILAND

สุนันทา ปาสาเลา *

พิทยา ผ่อนกลาง **

แพรว วงษ์ชวลิตกุล ***

สาวิตรี ศิริทรัพย์สุนทร ****

วิสสวัสดิ์ ลำพงษ์เหนือ *****

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 กับคุณภาพกำไรในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนทั้งสิ้น 56 บริษัท ที่มีข้อมูลครบถ้วนในระหว่างปี 2556-2559 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลขั้นทุติยภูมิ (Secondary Data) จากรายงานทางการเงินประจำปีของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากผลการศึกษาพบว่า สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างรวม ส่วนหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชียังไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร สำหรับความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้

* อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, e-mail : Sunnanta_pas@vu.ac.th

** อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, e-mail : Pittaya_pon@vu.ac.th

*** อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, e-mail : Pear_von@vu.ac.th

**** อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, e-mail : Sawittee_sir@vu.ac.th

***** อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, e-mail : watsawadee_lam@vu.ac.th

รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรด้วยวิธีอัตราคุณภาพกำไร และมีเพียงสินทรัพย์
ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างรวม

คำสำคัญ : ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี คุณภาพกำไร กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน

Abstract

The objective of this study was to analyze the correlation between deferred tax and earning quality of 56 listed Financial Industry companies in the Stock Exchange of Thailand on secondary data from 2013 – 2016. Descriptive statistics used in this study were maximum, minimum, mean and standard deviation. The relationship between two variables were analyzed by multiple regressions. Hypotheses were tested at 0.05 statistical significant levels.

The results revealed that although the deferred tax asset had a significantly negative relationship with earning quality, the liabilities had no relationship with earning equity both by a total accrual method. There was no relationship between deferred tax asset and the liabilities with earning quality by the earning quality method; and only the deferred tax asset affected the earning quality by a total accrual method.

Keywords : Deferred tax, Earning quality, Financial industry

บทนำ

ปัจจุบันมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย ได้รับการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานรายงาน
ทางการเงินระหว่างประเทศ และได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินโดยคณะ
กรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ทำให้มีผลกระทบต่อผู้จัดทำรายงานการเงิน ผู้สอบบัญชี
หน่วยงานกำกับดูแล นักวิเคราะห์ และนักลงทุน ตลอดจนผู้ใช้รายงานการเงินกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งใน
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 ภาษีเงินได้ (TAS 12) เป็นมาตรฐานใหม่อีกฉบับ โดยสภาวิชาชีพบัญชี
โดยได้กำหนดให้กิจการต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax) ซึ่ง
เป็นวิธีการทางบัญชีที่ใช้ปรับปรุงส่วนแตกต่างที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างหลักเกณฑ์ทาง
ภาษีกับหลักการทางบัญชี ซึ่งมาตรฐานนี้จะนำมาช่วยทำให้กำไรที่คำนวณในการเสียภาษีที่มาจาก
กำไรทางบัญชี

ส่วนทางมาตรการด้านภาษีนั้นคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเรื่อง มาตรการภาษีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเห็นชอบให้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากอัตราร้อยละ 30 ลงเหลือร้อยละ 23 และร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิตามลำดับ (สภาวิชาชีพการบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555) ซึ่งในการประกาศลดอัตรากษีดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการวัดมูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี เนื่องจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ กำหนดให้กิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์ และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี ด้วยอัตรากษีสำหรับงวดที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีในงวดที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีหรือ ในงวดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายชำระหนี้สิน โดยใช้อัตรากษีที่มีผลบังคับใช้อยู่ หรือที่คาดได้ค่อนข้างแน่ ว่าจะมีผลบังคับใช้ภายในสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (สภาวิชาชีพการบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555) และเมื่อมีการประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 การบันทึกค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ของกิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีที่เกิดจากผลต่างชั่วคราว (Temporary Difference) รวมทั้งจากผลขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เป็นรายการในงบแสดงฐานะการเงิน และนำผลกระทบจากการรับรู้นี้ไปปรับกับภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน (เอนส์ท แอนด์ ยัง, 2556)

นอกจากนี้ ถ้าไรถือว่ามีส่วนสำคัญที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการที่จะสะท้อนถึงคุณภาพจากหลายด้าน จากงานวิจัยที่ผ่านมาในการศึกษาโอกาสในการล้มละลายกับคุณภาพกำไร ผลงานวิจัยจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจการตอบสนองต่อข้อมูลกำไรของนักลงทุน ซึ่งทำให้สามารถประเมินคุณภาพข้อมูลกำไรของบริษัท ได้อย่างเหมาะสมและมีความระมัดระวังในการนำข้อมูลกำไรไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน (สัตตกมล ตันตวิงไพศาล และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2558) และคุณภาพกำไรนั้นมีหลายวิธี เช่น วิธีวัดความเพียงพอของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน วัดจากดัชนีเงินสดจากการดำเนินงาน วัดจากรายการคงค้างรวม ทำให้ปัจจัยที่มีผลทำให้คุณภาพกำไรเกิดความแตกต่างกัน (ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์, 2559) จึงถือได้ว่าคุณภาพกำไรมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงผลการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงินควรให้ความสำคัญ

งานวิจัยนี้ได้เลือกศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย หมวดธนาคาร หมวดเงินทุนและหลักทรัพย์ และหมวดประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งถือได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีการเติบโตต่อเนื่อง และในปัจจุบันธุรกิจด้านการเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งกำไรสุทธิของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ มีการเติบโตที่ร้อยละ 4.16 โดยธนาคารที่กำไรสูงสุดมีการขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.91 เนื่องจากมีการบริหารต้นทุนเงินฝากได้ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ (ธนาคารออมสิน, 2560)

สำหรับมาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้นั้น ก็มีผลกระทบต่อสถาบันการเงินเช่นกัน เนื่องจากที่ผ่านมามีหลักเกณฑ์ทางภาษีไม่อนุญาตให้นำประมาณการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มาบันทึกบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายจนกว่าจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจริง แต่หลักการทางบัญชีให้บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายตามที่มาตรฐานการบัญชีกำหนดไว้ ทำให้ต้องนำรายการดังกล่าวมาบวกกลับ เพื่อคำนวณภาษีที่ต้องจ่ายให้กรมสรรพากร เสมือนหนึ่งเป็นการจ่ายภาษีเงินได้ล่วงหน้า ดังนั้น ในปีแรกที่เริ่มใช้มาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับที่ 12 สถาบันการเงินสามารถนำภาษีเงินได้ที่ได้จ่ายล่วงหน้านั้นมาบันทึกไว้ที่รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ซึ่งจะมีผลทำให้กำไรสะสมเพิ่มขึ้นด้วย และสถาบันการเงินบางแห่งที่มีความพร้อมอาจเลือกทำ Early Adoption ก่อนที่มาตรฐานฉบับดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ (วันชัย ธนากรกิจกุล และชาติ สารกิจ, 2554)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 ภาษีเงินได้ กับคุณภาพกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีสำหรับผู้บริหาร ในการกำหนดนโยบายทางการบัญชีในการวางแผนการจัดการและการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม รวมถึงนักลงทุนสามารถนำข้อมูลในการวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 ภาษีเงินได้กับคุณภาพกำไร ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 ภาษีเงินได้ที่ส่งผลต่อคุณภาพกำไร ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้

ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (Deferred Tax) หมายถึง ผลต่างที่เกิดขึ้นระหว่างค่าใช้จ่าย (รายได้) ของภาษีเงินได้กับภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน ซึ่งภาษีเงินได้รอตัดบัญชีเป็นรายการบัญชีที่ต้องรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน โดยสามารถแสดงรายการได้เป็น 2 ประเภท คือ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax Assets) และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax Liabilities)

สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี หมายถึง จำนวนภาษีเงินได้ที่กิจการสามารถขอคืนได้ในอนาคตซึ่งเกิดจากรายการใดรายการหนึ่ง คุณด้วยอัตราภาษี ได้แก่ ผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ยกไป เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ยกไป

หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี หมายถึง จำนวนภาษีเงินได้ที่กิจการต้องจ่ายในอนาคตซึ่งเกิดจากผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีคู่กับอัตรากำไร

กล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์ระหว่างมาตรฐานการบัญชีกับประมวลรัษฎากร มีความแตกต่างกัน จึงเป็นเหตุให้กำไร (ขาดทุน) ทางบัญชีแตกต่างกันกับกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี โดยผลแตกต่างดังกล่าวสามารถจัดประเภทออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ ผลแตกต่างถาวร (Permanent Differences) ผลแตกต่างชั่วคราว (Temporary Differences) และผลขาดทุนสุทธิทางภาษียกไป (Tax Loss Carryforwards)

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร

วรศักดิ์ ทูมมานนท์ (2549) กล่าวถึง คุณภาพกำไร (Quality of Earning) ว่าเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ.1930 จึงไม่ใช่แนวคิดที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยมีวิวัฒนาการมาจากความต้องการในการค้นหาว่าหลักทรัพย์ใดเป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง แนวคิดนี้สามารถตรวจสอบยืนยันได้จากการวิเคราะห์งบการเงินของกิจการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อค้นหาข้อมูลที่จะบ่งชี้ว่าหลักทรัพย์นี้ควรซื้อหรือขายในราคาที่สูงกว่าหรือต่ำกว่ามูลค่าราคาตลาด

คุณภาพกำไร (Earnings of Quality) ตามคำนิยามของ The Financial Accounting Standards Board (FASB) ได้กล่าวไว้ว่า คือ กำไรที่แท้จริง (Real Earnings) หรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในความหมายนี้ กำไรที่แท้จริง หรือกำไรที่มีคุณภาพ จึงเป็นจำนวนที่อยู่ระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหักด้วยรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งหรือรายการพิเศษ (สุทธิจากภาษีเงินได้) ที่รวมอยู่ในการคำนวณกำไร (วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2549)

การวิเคราะห์คุณภาพกำไร เป็นการค้นหาสัญญาณเตือนภัยที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งรายการสัญญาณเตือนภัยส่วนหนึ่งนี้อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรและปัญหาตามมา ได้แก่ รายงานของผู้สอบบัญชีที่ยาวผิดปกติ การลดลงในค่าใช้จ่ายที่เป็นไปตามดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางการบัญชี หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้อยู่ไปสู่นโยบายบัญชีที่หละหลวมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงบ่งว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจของกิจการกำลังเปลี่ยนแปลงไป เพื่อนำไปสู่ผลกำไรและอัตรากำไรสุทธิของกำไรที่สูงขึ้น การขยายตัวของบัญชีเจ้าหนี้การค้า การเพิ่มขึ้นในยอดคงเหลือในบัญชีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนอย่างผิดปกติ มีรายได้จากรายการที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว การลดลงของอัตรากำไรขั้นต้น การเพิ่มขึ้นในบัญชีภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี อาจเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากิจการกำลังใช้หลักการบัญชีที่หละหลวมในการจัดทำตัวเลขกำไร เพื่อเสนอต่อสาธารณชน หรือเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากำไรก่อนหักภาษีเงินได้ เป็นตัววัดผลการ

ดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการกำลังปรับตัวไปในทางลดลงเป็นต้น (Peralman, 1978 อ้างอิงใน วรศักดิ์
ทุมมานนท์, 2549)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Raedy, Seidman, and Shackelford (2011) ได้ศึกษาถึงการปฏิรูปภาษีเงินได้นิติบุคคล
ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีและผลกระทบของกำไรทางบัญชี จากการรวบรวมข้อมูลจากรายการทาง
ภาษีในหมายเหตุประกอบงบการเงินของกลุ่ม Fortune 50 จากการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา
ร้อยละ 35 เป็นร้อยละ 30 ที่มีผลกระทบต่อกำไรสุทธิและทุน จำนวน 18 บริษัท ในกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่
และจำนวน 31 บริษัท ในกลุ่มพลังงาน ผลการศึกษาพบว่า การปรับใช้ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี
ไม่มีผลกระทบต่อการจ่ายภาษีเป็นเงินสด และภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีมีผลกระทบต่อกำไรสุทธิอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

Edwards (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าเชื่อถือทางด้านเครดิตและการเงิน
ของกิจการ กับการรับรู้รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีและค่าเผื่อสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอก
การตัดบัญชีลดลงของบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การเพิ่มขึ้นของค่าเผื่อสินทรัพย์ภาษีเงิน
ได้รอกการตัดบัญชีนั้น สะท้อนถึงสัญญาณทางลบต่อความน่าเชื่อถือทางด้านเครดิตและการเงินของ
กิจการอย่างมีนัยสำคัญ

Ron, Rue, and Volkan (2012) ได้ศึกษาทฤษฎีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
มาตรฐานการบัญชีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีที่เป็นสากล จากการทบทวนการปฏิบัติตามมาตรฐาน
การบัญชีสำหรับภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีในอดีต หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางการเงิน
ของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ เปรียบเทียบกับวิธีการบันทึกบัญชีสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้โดยการคำนวณอัตราการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินต่อทุน (DTE) ตั้งแต่ปี
ค.ศ.2004 จนถึงปี ค.ศ.2010 ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีสุทธิที่ตรงกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น จาก
กลุ่มตัวอย่าง พบว่า สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี ได้ปฏิบัติ
ตามในมาตรฐานการบัญชี

ไพฑูริย์ กอบกาญจนพฤติ และภัทรณัชชา โชติคุณากิตติ (2558) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์
ระหว่างภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีกับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์และอัตราส่วนความสามารถใน
การทำกำไรของบริษัทจดทะเบียน กลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
รายงานประจำปี 2556 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 79 บริษัท ใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ประกอบด้วย
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี หนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วน
กำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทน
ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการถดถอย
เชิงพหุ พบว่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์ กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้นอย่างมี

นัยสำคัญสัมพันธ์ไปทิศทางเดียวกัน และภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ แสดงว่าภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีผลต่อมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลหุติยภูมิจากงบการเงินในรอบระยะเวลาบัญชีในปี 2549 – 2554 โดยใช้การวิเคราะห์คุณภาพกำไร 4 วิธี คือความพอเพียงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ดัชนีเงินสดจากการดำเนินงาน และรายการคงค้างรวม 2 วิธี เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ของคุณภาพกำไรกับตัวแปรที่ประกอบด้วยประเภทธุรกิจ ขนาดกิจการ อัตราหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดสำนักงานบัญชี และประเภทรายงานของผู้สอบบัญชี พบว่า ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในทิศทางตรงข้าม และการวัดคุณภาพกำไรจากรายการคงค้างรวม ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร

พัชรี บัวเผื่อน (2559) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนและขนาดกิจการที่มีผลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้าง มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 บริษัท โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินตั้งแต่ปี 2554 – 2556 โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และขนาดกิจการ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและคุณภาพกำไร โดยผู้วิจัยได้แนวความคิดของ Raedy et al. (2011) ถึงการศึกษาภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีรวมทั้งเกี่ยวข้องของคุณภาพกำไรของ Penman (2001) (อ้างอิงใน พัชรี บัวเผื่อน, 2559) และประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพกำไร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาจัดทำพัฒนางานวิจัยนี้

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ซึ่งได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

เงื่อนไขกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนบริษัท
บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินทั้งหมด	59
<u>หัก</u> บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินทั้งหมดที่มีข้อมูลทางการเงิน ไม่ครบถ้วน	(3)
จำนวนตัวอย่างบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	56

โดยได้รวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า มีบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่มีข้อมูลทางการเงินครบถ้วนจำนวน 56 บริษัท ในรอบระยะเวลาบัญชีประจำปี 2556–2559 ระยะเวลา 4 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ในระหว่างปี พ.ศ.2556 ถึง 2559 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีจากงบแสดงฐานะการเงิน ส่วนกำไรสุทธิจากงบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากตำราวิชาการ เอกสาร บทความ ผลงานการวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรและวัดค่าตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Taxes) ประกอบด้วย

- สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Taxes Asset : NDTA) เก็บรวบรวมข้อมูลรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหารด้วยสินทรัพย์รวม

- หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Taxes Liability : NDTL) เก็บรวบรวมข้อมูลรายการหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหารด้วยสินทรัพย์รวม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คุณภาพกำไร ประกอบด้วย

- วิธีรายการคงค้างรวม (Total Accruals : AC1) เก็บรวบรวมข้อมูลรายการกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย และภาษีหักกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน หารด้วยสินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

- วิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2) เก็บรวบรวมข้อมูลรายการกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหารด้วยกำไรจากการดำเนินงานปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและคุณภาพกำไร

H_0 : สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างรวม

H_1 : สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างรวม

H_0 : สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับอัตราคุณภาพกำไร

H_2 : สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราคุณภาพกำไร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและคุณภาพกำไร

H_0 : หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างรวม

H_1 : หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างรวม

H_0 : หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับอัตราคุณภาพกำไร

H_2 : หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราคุณภาพกำไร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจะทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลตัวแปร ได้แก่ ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลตัวแปร ได้แก่ ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (NDTA) หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (NDTL) และคุณภาพกำไร ประกอบด้วย วิธีรายการคงค้างรวม (AC1) และวิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2) ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Variable	N	Min	Max	Mean	sd.
NDTA	224	0.00000	1.25130	0.02129	0.10361
NDTL	224	-0.08470	0.13770	0.00373	0.01684
AC1	224	-1.09050	0.76770	0.04636	0.17159
AC2	224	-96.84500	17.76550	-0.47750	7.67835

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 ภาษีเงินได้กับคุณภาพกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากสมมติฐานความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีกับคุณภาพกำไร พบว่า สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTA) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับคุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างรวม (AC1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.300 ส่วนสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTA) ไม่สัมพันธ์กับคุณภาพกำไร วิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2)

จากสมมติฐานความสัมพันธ์ของหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีกับคุณภาพกำไร พบว่าหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTL) ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างรวม (AC1) และคุณภาพกำไรวิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2) ตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

Variable	NDTA	NDTL	AC1	AC2
NDTA	1	0.429**	-0.300**	0.065
NDTL		1	-0.101	0.047
AC1			1	-0.340**
AC2				1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผู้ศึกษาจะทำการตรวจสอบข้อมูลว่ามีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแล้วจึงสามารถทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ต่อไป

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ของภาษีเงินได้ รอกการตัดบัญชี ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTA) และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัด บัญชี (NDTL) กับคุณภาพกำไรด้วยวิธีรายการคงค้างรวม (AC1) พบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมตัวแปร อิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการคุณภาพกำไรวิธีรายการคงค้างรวม ได้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) โดยค่าสหสัมพันธ์พหุมีค่าเท่ากับ 0.302 และค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2 adj.) มีค่าเท่ากับ 0.083 ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ 8.3% และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรแล้ว พบว่า สินทรัพย์ภาษี เงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTA) ส่งผลต่อคุณภาพกำไรโดยวิธีรายการคงค้างรวม (AC1) อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของคุณภาพกำไรโดยวิธีรายการคงค้าง

ตัวแปรอิสระ	b	β	t-test	Sig.
NDTA	-.521	-.315	-4.434	.000
NDTL	.345	.034	.477	.634

$$R = .302 ; R^2 = .091; R^2 \text{ adj} = .083; F = 11.077; \text{Sig. of } F = .000$$

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และจากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ของภาษีเงินได้ รอกการตัดบัญชี ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTA) และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการ ตัดบัญชี (NDTL) กับคุณภาพกำไรด้วยวิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2) พบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมตัว แปรอิสระทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการคุณภาพกำไรวิธีอัตราคุณภาพกำไร (AC2) ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. of F น้อยกว่า .05) พบว่า สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการ ตัดบัญชี (NDTA) และหนี้สินภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี (NDTL) ไม่ส่งผลต่อคุณภาพกำไรด้วยวิธีอัตรา คุณภาพกำไร (AC2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของคุณภาพกำไรโดยวิธีอัตราคุณภาพกำไร

ตัวแปรอิสระ	b	β	t-test	Sig.
NDTA	4.067	.055	.739	.461
NDTL	10.813	.024	.319	.750

$$R = .068 ; R^2 = .005 ; R^2 \text{ adj} = -.004; F = .521 \text{ Sig. of } F = .595$$

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายและสรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นถึงรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ด้วยวิธีการรายการคงค้างรวม ซึ่งมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ คือเมื่อใดที่รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีสูงจะทำให้คุณภาพกำไรด้วยวิธีการคงค้างต่ำ ในทางตรงกันข้าม หากรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีมูลค่าต่ำ แสดงว่าคุณภาพกำไรวิธีการคงค้างรวมสูง ส่วนหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรด้วยวิธีการคงค้างรวม ทั้งนี้รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีก็ส่งผลต่อคุณภาพกำไร และเมื่อบริษัทมีรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลต่อคุณภาพกำไรด้วยวิธีการคงค้างรวมของบริษัทเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ (2559) พบว่า ปัจจัยของประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรวิธีการคงค้างรวมมีทิศทางตรงกันข้าม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ กอบกาญจนพุดติ และภัทรณัชชา โชติคุณากิตติ (2558) พบว่า สินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร ผลการวิจัยที่ได้จึงเป็นแนวทางใช้ในการวัดคุณภาพกำไรสำหรับการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารใช้เป็นดุลยพินิจในการบริหารงาน ให้กำไรที่แสดงถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริงนั้นมีข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงกำไรที่มีคุณภาพดี ควรเป็นกำไรที่มีกระแสเงินสดสนับสนุนตัวเลขในกำไรส่วนทางด้านหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่ได้สะท้อนถึงคุณภาพกำไร

นอกจากนี้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ได้แก่ สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชียุทธศาสตร์ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรด้วยวิธีการคงค้างซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของวรศักดิ์ ทุมมานนท์ (2549) ที่บอกถึงสัญญาณเตือนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไร ส่วนหนึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นในบัญชีภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี อาจเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากิจการกำลังใช้หลักการบัญชีที่ในการจัดทำตัวเลขกำไร เพื่อเสนอต่อสาธารณชนหรือเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากำไรก่อนหักภาษีเงินได้ เป็นตัววัดผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการกำลังปรับตัวไปในทางลดลง ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัย Raedy et al. (2011) จากผลการศึกษาผลการวิจัย พบว่า ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีผลกระทบต่อกำไรสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นัฐวุฒิ สุวรรณยั่งยืน (2556) กล่าวว่าเมื่อกิจการต้องรับรู้รายการสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีก็จะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง ซึ่งทำให้กำไรสุทธิปรับเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากของหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้กำไรสุทธิของกิจการปรับลดลง ส่งผลกระทบต่อสำคัญอย่างหนึ่งของการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 มาใช้ ก็คือการเปลี่ยนแปลงจำนวนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายภาษีตามจำนวนที่พึงชำระ ทั้งนี้กิจการต้องสื่อสารให้ผู้ซึ่งการเงินเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในการ

เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต่อกำไรสุทธิของกิจการ และอันเป็นแนวทางในการวางแผนภาษีของกิจการที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาผู้บริหารสามารถนำข้อมูลเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายทางการบัญชี รวมถึงในการบริหารจัดการสินทรัพย์และหนี้สิน เพื่อวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ เพื่อลดผลกระทบทางภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในอนาคตจากผลกำไรขาดทุนที่แท้จริงของบริษัทนั้นว่ามีคุณภาพกำไร อย่างไรก็ตามรายการภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ก็สามารถให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้งบการเงินเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการพยากรณ์กระแสเงินสดในอนาคต ผู้ใช้ข้อมูลต้องทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในงบการเงินที่เกิดจากรายการภาษีเงินได้ เพื่อนำตัวเลขทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน และตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่แยกตามกลุ่มธุรกิจ เพื่อให้นักลงทุน บริษัท หรือผู้สนใจเปรียบเทียบข้อมูลภายในกลุ่มธุรกิจประกอบการตัดสินใจ หรือศึกษาผลกระทบของภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี กับตัวแปรอื่น ๆ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). *รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์*. สืบค้น 2 มิถุนายน 2560, จาก www.set.co.th
- ธนาคารออมสิน. (2560). *Industry Monitor ธุรกิจธนาคาร*. สืบค้น 1 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.gsb.or.th/getattachment/ae6f0dae-6d3a-4bd8-8751-5016ce1c6377/ธุรกิจธนาคาร.aspx>
- นัฐวุฒิ สุวรรณยั่งยืน. (2556). การบัญชีภาษีเงินได้. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 35(136), 42-48.
- ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีลเทอร์น*, 10(1), 143-155.
- พัชรี บัวเผื่อน. (2559). *ความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนและขนาดกิจการที่มีผลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย).

- ไพฑูริย์ กอบกาญจนพฤติ, และภัทรณัชชา โชติคุณากิตติ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้
รอการตัดบัญชีกับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร
ของบริษัทจดทะเบียน กลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 2(1),
464-471.
- วรศักดิ์ ทูมมานนท์. (2549). *มิติใหม่ของการเงินและการวิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรม
นิติเพรส จำกัด.
- วันชัย ธนากรกิจกุล, และชาลี สาธกิจ. (2554). *ผลกระทบจากมาตรฐานการบัญชีใหม่ต่อการเงิน
และรายงานสถิติที่ ธปท.เผยแพร่*. สืบค้น 15 กรกฎาคม 2560, จาก www.bot.go.th
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2555). *คำชี้แจงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีเงินได้
นิติบุคคล*. สืบค้น 2 กรกฎาคม 2560, จาก
<http://www.fap.or.th.index.php?.lay=show&ac=article&id=539623236&Ntype=>
- สัตตกมล ดันติวั่งไพศาล, และศิลปพร ศรีจันเพชร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการ
ล้มละลายกับคุณภาพกำไร จากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
วารสารวิชาชีพบัญชี, 11(30), 41-50.
- เอนส์ท แอนด์ ยัง. (2556). *แก่นมาตรฐานการบัญชีสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: เอนส์ท แอนด์ ยัง.
- Edwards, A. (2011). *Does the deferred tax asset valuation allowance signal firm
creditworthiness?*. Retrieved September 22, 2017, from
<http://uechallenge.business.utah.edu/sites/default/files/documents/school-of-accounting/Edwards2011.pdf>
- Raedy, J. S., Seidman, J., & Shackelford, D. A. (2011). *Corporate tax reform, deferred
taxes, and the immediate effect on book profits*. Retrieved September 20,
2017, from https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1885695
- Ron, C., Rue, J., & Volkan, A. (2012). Accounting for deferred taxes : Time for a
change. *Journal of Business&Economics Research*, 10(3), 149-156.